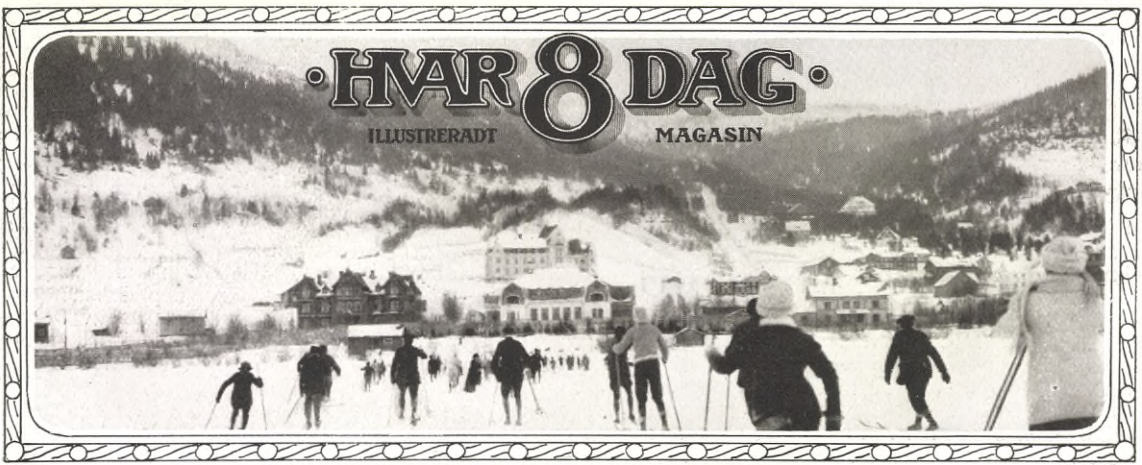

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

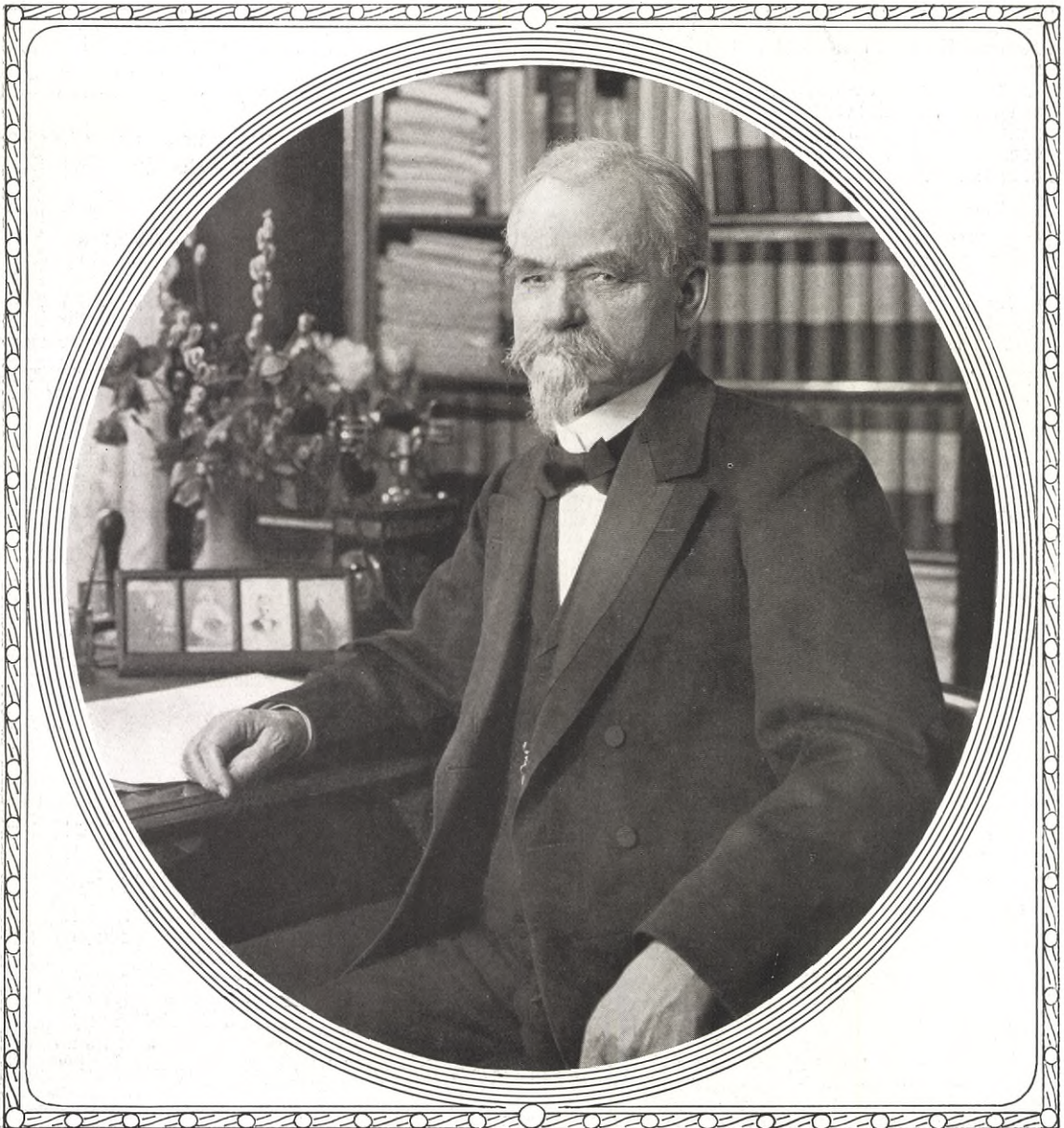

EN SENASTE VINTERBILD FRÅN ÅRE. FOTOGRAF N. THOMASSON, ÅRE.

16:DE ÅRG

DEN 21 MARS 1915.

N:o 25.

7. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klubb: Bengt Sjöbergssparv.

Reflexion i Tällberg

DANIEL PERSSON I TÄLLBERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Allt sedan Carl Iivarsson år 1881 af den landtmannapartistiska ministären Posse kallades att intaga vicetalmansstolen i Andra kammaren, har denna stätt som det högsta slutmålet för svenske odalmannapolitikens ärelystnad. Att hr Alfred Petersson i Påboda i stället hamnade å en statsrådstaburet, är ett undantag, som endast bekräftar regeln. Taburetten är en alldeles för obekvämlig hviloplats för den äktsvenske bondens trygga säkerhet. Men i Andra kammarens talmansstol har denne bonde känt trefnad. Carl Iivarsson efterträddes där af Liss Olof Larsson (1885—87 års Januaririksdag), denne af Sven Nilsson i Eiveröd (1887 års Majriksdag—1888), denne åter af Liss Olof Larsson (1889—90), denne af A. P. Danielsson (1891—94 och 1897), på hvilken efter ett par års mellanrum följde Pehr Pehrson i Törneryd (1903—08).

Den nuvarande vice talmannen, hemmansägaren Daniel Persson i Tällberg innehar redan denna förtroendepost för fjärde gången, första gången därtill kallad vid 1913 års riksdag.

Daniel Persson är född i Leksand i Dalarna den 10 mars 1850 och har således helt nyligen fyllt sextiofem år. Bland småfolket i sin ort förvärfvade han tidigt anseende både för sin ärbärdhet och sitt goda hufvud, och det var med nämndemannatitel hans namn första gången gjorde sin rond genom den svenska prässen. Det var vid den på sin tid mycket uppmärksammade valskandalen i Leksands kyrka den 16 april 1887, då Liss Olof Larsson omvaldes till riksdagsman med 11 elektorsröster mot 10, hvilka 11 elektorsröster åstadkommit därigenom, att Liss' sväger Bröms Olof Larsson i egenskap af valför rättare på fullkomligt ohållbara grunder kasserade icke mindre än 492 valsedlar, hvarpå den Lisska listan med sina ca 200 röster afgick med segern. De tio rösterna tillföll den gången nämndemannen Daniel Persson, och sedan Liss Olof Larssons val af Högsta domstolen upphäfts, valdes han den 20 juli 1887 enhälligt för första gången till ledamot af Andra kammaren, fast han den gången ej fick tillfälle där taga säte. Vid höstvalen samma år hade han emellertid ej samma framgång och det var först vid 1890 års allmänna val, som han på allvar eröfrade dåvarande vice talmannens riksdagsmandat för Leksands, Åls och Bjursås' tingslag. Innevarande år är sålunda det tjugofemte han utöfvar lagstiftarkallet, medan innevarande riksmöte är det tjugonionde han bevisar.

När Daniel Persson den 25 febr. 1891 reste sig för att hålla sitt jungfrutal, var det gifvet, att han som "Lissens" efterträdare kunde påräkna synnerlig uppmärksamhet. I visst hänseende innebar detta jungfrutal ett helt program, nämligen i afseende på försvarsfrågan. Efter allt som talats och skrivits om det s. k. Rosenbadsmötet och den Tällbergska fronden mot den försvarsvänliga ledningen af liberala samlingspartiet, enkannerligen dess främste man, kan det ha sitt intresse att se, hurusom hr Persson redan då uppträdde med medvetande om, att han utsatte sig "för att blifva föremål för den beskyllningen, att man är försvarsnihilist, ja, ännu mer fosterlandsförrädare genom att uppträda". "Ingen kan likväl", fortsatte han, "vara mera angelägen än jag om, att det vidtages sådana åtgärder, att vi må kunna i farans och nödens stund värna vår själfständighet, och ingen kan därför håller vara mera angelägen än jag om att vi måtte hos vårt kära svenska folk inprägla och bevara den sanna fosterlandskärleken, hvilken enligt mitt förmenande i farans stund är minst lika mycket värd som vare sig tolf eller sexton centimeters kanoner.

Båda äro visserligen nödvändiga, men de senare måste vi skaffa oss för pänningar, under det vi i högre grad kunna påräkna den förra, nämligen fosterlandskärleken, om vi äro något aktsamma om millionerna. — Det har visserligen talats om öfverlopsmillionerna (som uppstått på grund af spannmålstullarna) och det kan nog vara sannt, att under nuvarande förhållanden finnas sådana, men jag kan icke underlåta att fästa uppmärksamheten därpå, att de personer, från hvilka dessa öfverlopsmillioner komma, icke lida af öfverflöd på pengar". Han tillade, att han trodde det vara nödvändigt, att vi från vederbörande få en plan för oss uppgjord, och det motstånd, som nu finnes på flera håll, skall då utan tveivel falla". I fröet låg här det kraf, som förverkligades genom de Staatiska försvarsberedningarne.

Sedan den dagen ha emellertid många väder blåst. Sakta men säkert steg Daniel Persson i graderna. Trots det han efter landtmannapartiens sammanslagning gick som vilde, ända tills liberala samlingspartiet med honom som medstiftare kom till stånd år 1900, blef han redan 1897 suppleant i statsutskottet och år 1900 ordinarie ledamot i denna riksdagens mäktigaste delegation. Vid det särskilda jordbruksutskottets bildande öfverflyttades Persson till detta och vardt dess förste ordförande.

Sin största politiska insats har Persson gjort vid 1907 års riksdag, då han genom sina förslag om sänkning af valbarhetscensus till Första kammaren och medgifvande af arvode jämväl till dess ledamöter visade den Lindmanska regeringen vägen till majoritets vinnande för dubbelproportionalismen. Man kan ha olika meningar om det välbetänkta i dessa förslag; man kan allt efter sin politiska ståndpunkt befara antingen att vår representations karaktär af tvåkammersystem därigenom skall utplånas eller att i längden den egendomliga 40-gradiga röstskalans kammare skall bli den dominerande i vårt statslif — herr Persson i Tällberg träffas i hvarje fall icke af förebräelser för att icke ha vetat och velat hvad han gjort. Det är kanske icke alla, som i det fallet ha lika rent samvete som han.

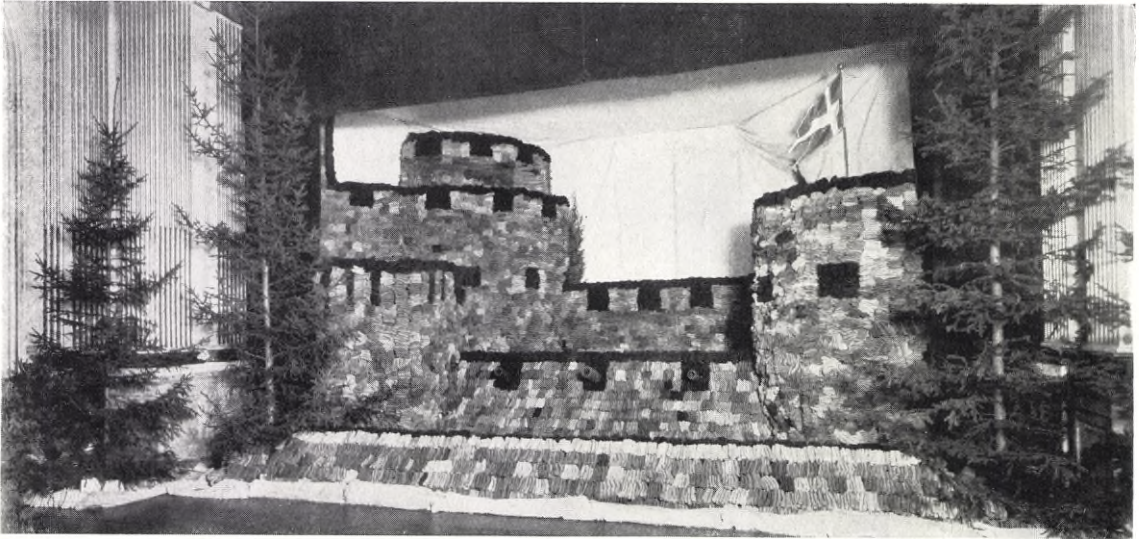
Saken är, att detta Tällbergiska representations-system säkerligen är i hög grad lämpadt för Dalallmogens särskilda förhållanden. Hade likartade förhållanden varit rådande öfver hela landet, skulle systemet tveivelsutan ledt till den mest utpräglade småbrukaredemokrati, som finnes någonstades i världen, och en demokrati af detta slag är nog hr Perssons i Tällberg ideal och för ingen del ett samhällsskick att förakta. Att det finnes städer och industritrakter, komplicerar emellertid förhållandena och det är bäst att icke i otid ge sig i väg med gissningar om den Tällbergiska senatens sluttemamos.

Af hr Perssons öfriga politiska gärningar må här erinras om hans ihärdiga, men hittills resultatlösa kamp mot kronofogdetjänsterna, hans ledamotskap i den Lindmanska försvarskommittén och hans afgång därur 1909, hans ledamotskap i de Staatiska försvarsberedningarna och det betydande inflytande han utöfvade på prästerskapets löneroglering, i det det bl. a. var han, som tog initiativet till de ekleciastiska jordbruksbostälernas afskaffande som allöningsform.

Af offentliga uppdrag, som hr Persson innehar utom riksdagsmannskapet, må här erinras om hans ledamotskap af järnvägsrådet och civilkommissionen.

Dessutom har hans hembygd gifvit honom säte i landstinget, och i Kopparbergs läns hushållnings-sällskap är han vice ordiörande.

DROTTNING VICTORIAS NAMNSDAG.

Öfver för-
strumpor.

EN STÄTLIG GÅFVA TILL DROTTNING VICTORIA PÅ NAMNSDAGEN DEN 12 MARS FRÅN SVERIGES KVINNOR: 50,470 par strumpor jänte ett stort antal öfriga yllepersedar för landstormens utrustning. Det imponerande förrådet var ordnad till en fästning, uppförd i Hvita Hafvet i K. Slottet, där det högtidliga öfverlämnandet ägde rum.

Klänst: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sölin-Öbg.

Användöf. E. Malm, Charlottenberg.

DEN ÖDESDIGRA HOTELLBRANDEN I CHARLOTTEBERG. (Se äfven sid 395.)

Klänst: Bengt Silfverparre

Drottning Victorias namnsdag den 12 mars, firades denna gång under särskildt högtidliga former. Det var inte blott det sedvanliga ceremoniet, kånonsalut, flaggning och uppvaktning af hoivet, som oetcknade vår drottningens namnsdag, utan allt detta bortsymdes nästan af den utomordentligt ståtliga hvlning som kom landets moder till del från landets kvinnor, hvilka genom den s. k. 12-marskommittén öfverlämnade — utom en summa af 18,000 kr. — en storartad samling af för landstormen tillverkade yllepersedar, såsom strumpor, tröjor, muftar, vantar m. m. Af de skänkta gåfvorna hade höfdekoratören van Riiswik i Hvita hafvet å K. Slottet byggt upp en stor fästning.

Statsrådinnan Agnes Hammarskiöld uppläste vid öfverlämnandet af gåfvorna en af 12-mars kommitténs medlemmar undertecknad adress samt öfverräckte därjämte en förteckning öfver de 32,823 gifvarinnorna.

Djupt röd tackade drottningen för den storslagna gåfvan och uttryckte sin glädje öfver att tillfälle genom den bereds henne att skänka glädje och tröst åt dem, som hvilken dag som helst kunna kallas ut att försvara fosterlandet.

Järnvägshotellet i Charlottenberg härjades natten till den 12 mars af en häftig våld, som lade hela byggnaden, ett tvåvånings trähus, i aska. Elden, hvilken antages hafva uppkommit i ett af resanderummen genom oförsiktighet vid cigarrökning, utbröt strax efter midnatt och spred sig med förfärande hastighet. En af hotellets gäster, norske distriktschefen Aahs utbars död ur den brinnande byggnaden, antingen träffad af ett slagfall eller kväfd af rök. Öfriga gäster räddades, ett par dock af dem brännskaddade.

Elden spred sig äfven till järnvägsstationen och en annan i närheten varande byggnad, men blef efter en stund lyckligt släckt.

Det brunna hotellet, hvilket ägdes af bröderna Egnell i Karlstad och Sköfde, var försäkrat för 50,000 kr. och inventarierna för 25,000 kr.

FRILUFTSLIF I ÅRE.

1. DIREKTÖR T. MARCUS, skaparen af det nuv. grande begreppet "Åre". — 2. "SOLHÖRNAN" I DEN NYA BOBSLEIGH-BANAN. — 3. NYA BOBSLEIGH-BANAN med Årestutan och hotellen i bakgrunden. — 4. DE FÖRSTA FLYGARNE I ÅRE: löjtnanterna Winblad och Florman anlända från Östersund. — 5. FALTSKJUTNING. Foto. Thomassen, Åre. Text se sid 345

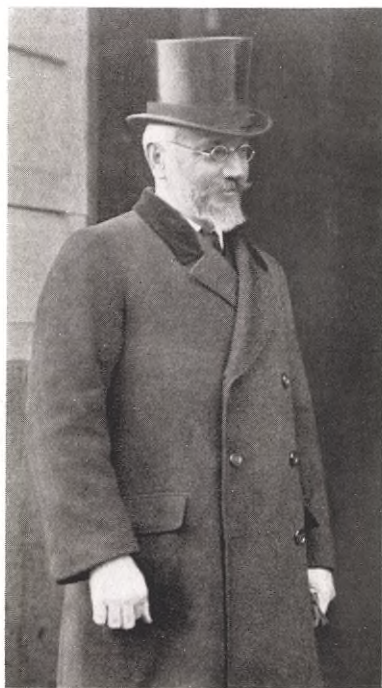
DEN FRANSKE GENERALEN PAU ANKOMMER TILL PETROGRAD.

General Pau, som bekant en af Frankrikes mest fräjdade härförare, har nyligen på uppdrag af franska regeringen besökt den ryska hufvudstaden, där ett utomordentligt lysande mottagande beredts honom. Det på sin tid spridda meddelandet, att färden dit ställts öfver Sverige har visat sig vara en fullständig mystifikation, i det att resan i själfva verket gått öfver Bulgarien och Rumänien, där den populäre fältherren blifvit föremål för en entusiastisk hyllning från krigspartiernas sida.

GENERAL RÉVÉRARD ÖFVERLÄMNAR HEDERSLEGIONENS KORS TILL FRANSKE LÖJTNANTEN KULA som, själf sårad och med batterichejen och en kamrat dödade, fortsatte ett hjältemodigt försvar.

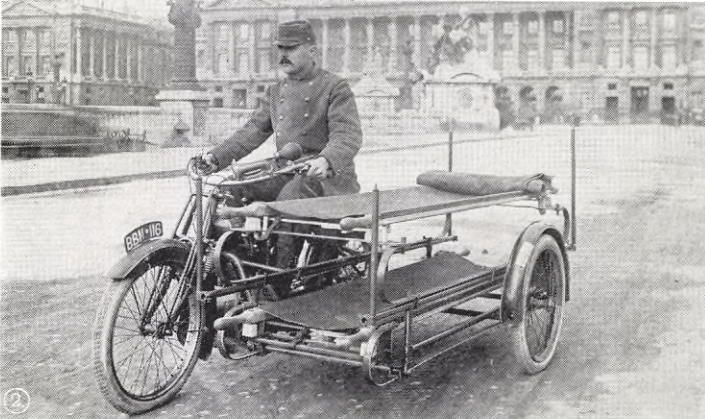
VENIZELOS, *Greklands* afgångne ministerpresid-nt, landets inflytelserikaste politiker som i motsats till konung Konstantin önskar *Greklands* omedelbara inskrifande på ententens sida. Vår bild togs i jan. 1914 i — Berlin.

VÄRLDSKRIGET.

Världskrigets *trettoandra* vecka har närmast medfört en stäckning af ententemakternas förhoppningar på Balkanstaternas deltagande i arbetet på det turkiska väldets styckande.

Under konung Konstantins precidium hölls den 5 mars en konferens, i hvilken deltog statsminister Venizelos, statsministrarne Dragumis, Theotokis och Rhallis samt chefen för generalstaben, den nyligen i tjänst återkallade Dusmanis. I ett längre anförande utvecklade Venizelos den politisk regeringen ansåg det nödvändigt att följa, om hvilken man gissar, att den gällt aktivt bistånd åt ententemakterna med landstignings-

(*Forts. sid. 391.*)

1. FRÅN FRANSKA SIDAN I ARGONNERNÄ. Första förhandspost omedelbart bakom de franska skytteafvarne i Argonnerna. När oilden togs inkom just en svårt sårad direkt från eldlinjen. 2. NY FRANSK MOTORCYCLETTE för snabb transport af två svårt sårade. — Ett antal cycletter af denna typ har just afsändts till sjukvården vid fronten. 3. STRIDEN I CHAMPAGNE. Alpjägare vid spegelsignalering. 4. FRANSKA REKRYTER FRAMFÖR DET KRANSBEHÄNGDA STRASSBURG-MONUMENTET I PARIS. — Efter fotografier.

700 TURKISKA FÅNGAR eskorteras af Lancashire-infanteri från Cairo till fångläger utanför staden.

Forts. fr. sid. 389.

trupper. Därpå yttrade sig i. d. statsministrarne. Sedan Venizelos ånyo haft ett anförande, upplöste kongungen sammankomsten och tackade deltagarne. Det heter, att då Venizelos lämnade slottet, han hälsades med stormande bifalldemonstrationer. Sedermera ingaf han sin afskedsansökan, emedan kongungen icke gillade hans politik. Kongung Konstantin, som är kajsar Wilhelms sväger, lär nämligen i likhet med den honom numera varmt tillgifna officerskåren sätta större förtroende till centralmakternas slutliga seger. Sedan Zaimis, som tillhör riksförsamlingens majoritetsparti, efter ett dygns betänketid funnit sig böra afstå från att mottaga det honom gifna uppdraget att bilda en ny ministär, gafs detta i stället åt Gounaris, som också lyckades i sina bemödanden och nu lär ha för åsikt

(Forts. sid. 398.)

ZEPPELINBOMBER I CALAIS. Bomberna ha gått rakt igenom huset utan att skada yttermurarna.

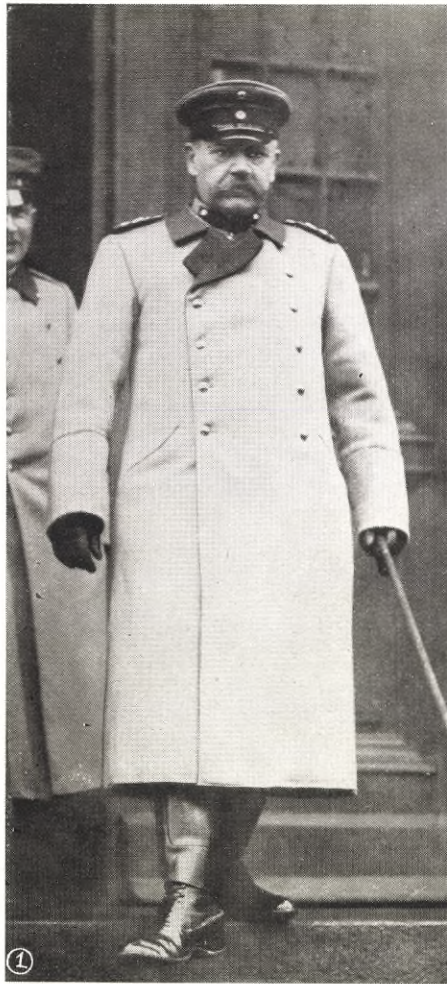

Efter fotografi.

NY ZEELÄNDARE få i Egypten lära sig den moderna krigföringens gräfningskonst.

Källa: Bengt Sjöqvists

SENASTE KRIGSBILDER FRÅN OSTFRONTEN.

1. GENERALFÄLTMARSKALKEN HINDENBURG. Efter en helt nyligen tagen ögonblicksbild från högkvarteret. — 2. FÅNGNA RYSKA OFFICERARE, däribland en öfverste (XX) och en öfversteöjnan (X). — 3. AFTYSKARNE ERÖFRADE RYSKA SKYTTEGRAPVAR I SKOGEN. T. v. träd som krossats under beskjutningn. — 4. ETT ERÖFRADT RYSKT LASARETT-TÅG. T. h. ett tåg, som ur Ostpreussen flyende ryska trupper begagnade sig af, medförande hvad som tagas kunde — 5. RYSKA HEMSÖKELSER I OSTPREUSSEN. En plundrad bank i Pilkallen. — 6. OFFICERARE REKOGNOSERA I NÄRHETEN AF GRUDUSH. — 7. I NÄRHETEN AF PLONSK OCH GRUDUSH TAGNA 6—8.000 RYSKA KRIGSFÅNGAR TILLHÖRANDE ETT SIBIRISKT REJEMENTE.

HJÄRTAT OCH BLODET.

EN SKISS FRÅN VÄRLDSBRANDEN. FÖR HVAR 8 DAG AF JOHN HELLMAN.

STRIDEN hade gått framåt, och valplatsen började präglas af stelnad dyning efter stormen. Där en stengårdsgård upprifvits af en granatkartesch, låg ett virrvarr af människokroppar, och en kulspruta stod där i gapande tomhet på sned i midten med mynningen hädiskt mot himlen.

En fransk och en tysk soldat lågo där intill hvarandra. Just då den tyska bajonetten skulle gå in i fransmannens bröst, medan denne kramade aftryckaren på sitt gevär, hade kanonskottet gjort slut på deras envig. Fransmannens ena ben var afklippt, och tysken blödde ur bröstet.

Längre och längre bort drogo gevärens smatt-rande och kanonernas åska. Borta i väster var solen redan sjunken bakom en skogs taggiga silhuett, och i öster sände en brinnande by sin reflex mot höjden, som om en ny sol där ville gå upp.

Tysken vred sig lös ur sin vanmakt och reste sig upp på ena armen. Hans ansikte slog emot fransmannens rödbyxade knä. Han såg på fienden, kände en djurisk lust att med sina sista krafter bita ett ursinnigt bitt i den hatade fiendens ben. Men tungt sjönk huvudet ned, innan käkarna bitit till, och tysken kände en hand famla kring haka och Hals. Det var fransmannen, som äfven han in i döden kände nationalhatet starkare än smärtan.

Med en sista ansträngning förde tysken sin arm uppåt och grep om den fiendliga hand, som sökte strypa honom. Åter föll han i vanmakt, och då han vaknade, fann han händerna slutna tillsammans och fastlåsta. Han såg på sin fiende. Där var ett ungt skägglost ansikte, barnsligt vekt trots de af smärta åtstramade linjerna. Själff var han nära 40 år med stora mustascher och hakan svart efter försummad rakning. Det kändes, som om han själf blef mycket yngre; det blef så stilla och mjukt därinne. Han såg lärge på den unge motståndarens bleka ansikte, däri linjerna drogos allt snäfvare. Läpparna voro tunna och sammanbitna; en olidlig törst hade satt sin stämpel på dem.

Tysken dröjde vid dem med blicken, ty han kom ihåg, huru han en gång förut befunnit sig in i en dylik syn: det var, då hans far dog. Han hade gifvit den gamle vatten, och fadern hade då för sista gången öppnat ögonen och därefter hviskat ett hjärtegräpande tack. I fältflaskan fanns ännu en droppe konjak, som löjtnanten bjudit på, då bajonetterna skruifvades på i skogsbrynet. — Synd om den, som måste dö törstg! hviskade bilden från faderns dödsläger.

Högra handen satt fast som i ett skruifståd; den döende unge fienden höll den fast i kramp. Det var svårt att få fram flaskan med vänstra han-

den. Glaskorken måste skruifvas loss mellan tänderna. Då tysken fumligt pressat in flaskhalsen mellan de hopbitna läpparna och såg, att ynglingens halsmuskler rörde sig litet, vittnande om sväljandet, blef han rent jollrande glad och tömde själf de sista dropparna, som om han skålat i brödrakrets.

— Merci! ljöd det svagt. Fransmannen hade hämtat sig och fäst sina bruna ögon på välgöraren. Förvånad såg han ut, och högra handen drog han ur tyskens. Men ögonen talade ett allt tydligare språk, och snart voro de bådas händer åter knutna tillsammans.

En lång stund lågo de tysta och sågo på hvarandra. Fransmannen sade till slut några afbrutna ord, och då tysken på sitt tungomål och genom att sluta ögonen svarat, att han ej förstätt, tog den förstnämnde mot bröstet och knappraden. Tysken läste hans tankar, öppnade ett par knappar och trefvade sig in i en ficka, fick tag i en plånbok och lade den i fiendens hand. Fransmannen letade fram därur ett fotografi, därefter ett visitkort och sköt dem bort mot tyskens hand. Fotografiet var en ung kvinnas bild; visitkortet hade trycket: Charles Sarois, S:t Joseph.

Fransmannen, som sålunda presenterat sig, sköt slutligen hela plånboken mot tyskens hand. Läpparna rörde sig, men inga ord mäktade fram. Vanmakten kväfde dem.

— Marianne!

Tysken såg på den döende, då denne vid detta halfkväfda utrop slutligt vred fast i dödens armar. Så såg han sin unge fiende dö, dö med en älskads namn på sina läppar.

Så ville han själf få dö. Det blef mörkt för hans ögon. Nu var det väl hans tur: — Annchen!

Rogen, tysken, slapp att dö den gången. När han vaknade till sans, fann han sig ligga på ett tyskt fältsjukhus. Snart nog kryade han till sig, och kort tid efteråt befann han sig åter vid fronten, dock ej längst ute. Man hade på sjukhuset miss-tänkt honom vara likplundrare för den franska plånbokens skull, ty utom porträtt, visitkort och bref innehöll plånboken ej så få franska sedlar, öfver 100 francs.

Sedlarna behöll man på sjukhuset trots Rogens förklaringar om åtkomsten, och man skrat-tade åt honom, då han tiggde sig till fotografiet och visitkortet. Han kunde ej glömma döds-scenen på slagfältet, utan kände sig förpliktad att i sin mån söka föra den döendes hälsning vidare.

Så kom då den dag, när hans regemente inkvarterades i S:t Joseph, den lilla stad, hvars namn stod tryckt på visitkortet. Fråga sig fram kunde han ej, ty dels talade han ej franska, dels inläto sig de kvarvarande invånarna i sträf stolthet icke med den inkräktande nationalfienden.

Gata upp och gata ned

GREFVINNAN BLANCHE HAMILTON, i dagarne nedskjuten i Rom af en chilensk teknisk studerande. Dotter till godsegaren greve James Hamilton på Lyckås, har den unga damens bortgång under så tragiska omständigheter framkallat ett allmänt deltagande.

BRANDPLATSEN I CHARLOTTENBERG efter ellsolyckan natten till den 12 mars. (Se sid. 387).
Efter foto. för H. S. D. af Fotograf O. Anderson, Arvika.

strök han nästa dag under middagsrasten utan att finna något spår af hvad han sökte. Staden var för öfver en månad sedan tagen af tyskarna, och det till en början förlamade gatulifvet med handel och servering hade åter växt fram.

Rogen gick in på en, af inredningen att döma, f. d. förstaklassens restaurang, som af krigets omskapande hand gjorts till ett marketenteri för invasionshärens manskap, slog sig ned vid ett marmorbord och fick sig en sejdel öl. Då han skulle betala, fastnade ögonen vid servererskans ansikte: det var likt det där porträttet.

Han kom sig ej för med att säga något, och kvinnan gick, gick bort till ett par skämtande korpraler vid ett annat bord. Den ene kysste henne på kinden, utan att finna protest, och den andre drog henne ned i sitt knä; ej heller detta hade hon något emot.

— Marianne! — Rogen tyckte själf, att det var något af den döende fransmannens skärande klang i det namn, som han nu halft ofrivilligt ropade ut.

Servererskan kom fram till hans bord och frågade på tyska med ett inställsamt skratt, huru en så nykommen gosse kunde känna hennes namn, och om de ej voro gamla bekanta.

Rogen svarade med att taga fram den dödes visittkort och med ett kallt:

— Inte vi två, men kanske *ni* två.

Marianne såg först nyfiket, sedan stelnande på kortet.

— Hvar är han nu? frågade hon med ändrad stämma.

— Död. Han bad mig hälsa er. Han lämnade också kortet här och plänboken, men pengarne tog man från mig på sjukhuset.

— Pengar — haha!

Skrattet förbryllade Rogen. Han hade så länge väntat få se den af honom eftersökta kvinnan brytas ned i sorg och gråt, om han någon gång kunde komma fram med den dödes hälsning; här möttes han nu af skratt, hänskratt.

— Han dog med ert namn på läpparna! fortsatte han, hes af förvåning och äfven af stigande harm. — Var inte ni hans?

— Nej! — Jo — vi voro nog förlofvade här. Men han var fransman, jag är född i Tyskland, har nog varit länge i Frankrike — men, ser ni, blodet — blodet är starkare än allt annat. När kriget kom då dog det något härinne, ser du, landsman. Då gjorde blodet att jag hatade honom. Han drog ut mot er — jag trodde jag blef tokig, kastade en kväll en flaskka champagne i ansiktet på en fransk öfverste här, då han skälade och skrek på Tysklands

undergång. Jag vet ej, om han dog — jag kom i fångelse — blef fri af mina landsmän och är nu åter här och serverar.

Hon ref itu visittkortet och stampade på bitarna. Så blef hon lugnare och lämnade tillbaka fotografiet: — Behåll det, om ni vill — till minne af en, som blef otrogen mot sitt hjärta, men förblef trogen mot sitt blod och satte Tyskland öfver allting.

Marianne hade talat sig het och stod med högspänd kropp och med tarade ögon. De närmast sittande hade med stigande förvåning hört, hur hon, den eljest så glada Marianne, kunde tala allvar, och de grepos därpå, så att en af dem reste sig och med stark, vibrerande röst tog upp nationalhymnen "Deutschland, Deutschland über Alles". Hymnen växte fram som en annalkande storm, tystande sorlet och slamrandet.

Alla stodo; i midten stod Marianne. Tårar pressade sig ut ur ögonen af brusten kärlekslycka, men stolt och hög stod hon där trots minnenas tyngd, och ögonen lyste af den eld, som hon sagt utgå från blodet och ej från hjärtat. Hjärtat var ju blott maskinen, som, kallt i sig själf, dref omkring det verkligt varma.

Rogen stod bredvid henne liksom bedöfvad. Själfi hade han en hjärtevän hemma, Annchen. Kärleken till henne hade lyst honom genom fälttågets mörka stunder. Och här sades kärlek man och kvinna emellan nu i den stora uppgörelsens tid vara blott en grann såpbubbla, som när som helst kunde brista. Var han själf säker?

Det blef rödt för hans blick — aftonhimlen brann röd öfver slagfältet — den unge fienden vred sig i dödskampen — Marianne — Annchen —

Stora, starka karlen låg afsvimnad på golvet. Ingen brydde sig om honom, ty nationalhymnen växte och växte — blodet sjöng och hjärtat teg.

Text till bild. å sid. 388.

Areveckan har i år trots schismen mellan Arebolaget och direktör Marcus, innehafvaren af Ares flesta hotell, gått af stapeln under till och med större tillslutning än förut. Hvarje rum på hotellen var besatt. Bland gästerna märkte en stor kontingent utläningar och här trifes godt ryssar, engelsmän och tyskar under samma tak. Vädret var i början föga gynnligt med stark köld och storm, men slog efter några dagar om till ett idealiskt sportväder med sol och vindtilla. Deltagandet i de olika täflingarne var också mycket lifligt. Aregästerna koncentrerade sig helt naturligt på de mer sällskapliga bobsleigh-, skeleton- och andra täflingarne, som försiggingo utan några vidare olyckshändelser och skidlöpingarne samt fältskiu'ningen på skidor hade samlat Norrlands bästa löpare. För öfrigt ingick i det vidlyftiga programmet utfärder af skilda slag, pulkaåkning efter ren och annat. En af de vid Östersunds flygskola stationerade flygarne med passagerare företog en dag en vacker flygfärd till Are.

Efter fotografier.

Källa: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Skutvång.

1. EN TYSK PATRULL FÖRETAGER EN FRAMSTÖT I ARGONNERSKOGEN. Med lifsfara tagna bilder från de senaste striderna.
2. TYSKA FÖRPOSTER GÅ TILL ANFALL I ARGONNERSKOGEN.
3. ETT PITTORESKT FÄLTLÄGER I ARGONNERSKOGEN. Rishögarna dölja ingången till de jordhål i hvilka soldaterna bo.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

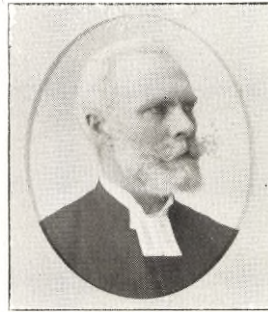
• Data å nästa sida.

J. W. CZAPEK.
F. d. Musikdirektör — Göteborg. 90 år 19 Mars.*

E. N. JÖRLANDER.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. — Ulricehamn. 70 år 20 Mar..*

B. G. S. JONZON.
Kyrkoherde — Ljusdal. 60 år 17 Mars.*

C. A. WINDAHL.
Rektor. — Göteborg. 60 år 21 Mars.*

A. G. FÖRSELIUS.
Direktör. — Stockholm. 75 år 7 Mars.*

P. N. DAHLGREN.
Byggmästar. — Malmö 60 år 13 Mars.*

K. E. ANDERSON.
K. Hofjuvelerare. — Stockholm. 50 år 24 Mars.*

B. MALMQUIST.
K. Hofjotogr. — Skillingaryd. 50 år 13 Mars.

E. WESTÖÖ.
Major. — Försand. 70 år 12 Mars.*

A. OHLSSON.
Grafikchef. Stadsullmäktig. — Varberg. 65 år 23 Febr.

N. A. EWALD.
Öfverspektor. — Malmö 60 år 17 Mars.*

J. G. THULIN.
Kapten. Förestånd f Gymn. inst — Lund. 40 år 10 Mars.*

C. J. E. MÖLLER.
Kronofogde — Eslöv 60 år 16 Mars.*

A. P. JOHANSON.
Häradshöfding. — Falöping. 50 år 23 Mars.*

C. E. LENNARTSON.
Domänintendent. — Rotnäs 50 år 21 Mars.*

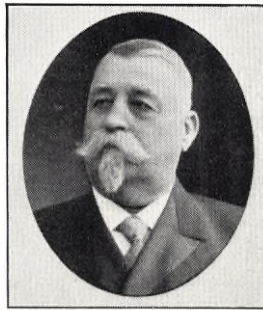
A. N. H. WAHLGREN.
Nygymnäs Professor v. Skoghögskolan.*

J. NILSSON †.
Landtbruks- — Wankifva.
F. 26. † 21 Febr.

A. LEJDSTRÖM †.
F. d. Förste Lanatmätare —
Falan. F. 38. † 3 Mars.*

A. H. E. BOKELUND †.
F. d. Provinsalläkare. —
Malmö F. 43. † 6 Mars.*

JOSEF CZAPEK. F. i Prag, utbildad v. musikonservatoriet der 43, anst. v. Böhmiska teatern i Prag samt senare som konsertdirigent i Berlin, anlände med ett kapell på turné t Göteborg 47; blef musikdirektör v. Göta art-reg. 48 och verkade som sådan i 30 års tid. Vid sidan häraf har han under ett stort antal år varit organist i eng kyrkan i Göteborg, i synagogan. Under sin krafts dagar egnade C. sin eminenta muskbegåning och sitt intresse af Göteborgs musiklif. Själ förträfflig violinist medverkade han v. stiftandet af det bekanta Snnbergerska kvartettsällskapet Led. af Musik akademien. Innehar Litteris et artibus. Är särskildt utomlands en högt skattad kompositör: symfonier, messor m. m. ha vunnit den stora musikverldens erkännande.

EFRAM JÖRLANDER. Stud.-ex. v. August. coll. 72, en tillät. intr. i svenska kyrkan 75, stadskomm. i Ulricehamn 81, kyrkoh. der 86. kontr.-prost 11. Mångårig led. af stadsfullm. o. under åtsk. af dess v. ord.

GUSTAF JONZON. Stud.-ex. 74, fil. kand. 80, prestex. 83, förestånd. f. Gefle läns folkhögsk. i Bollnäs 84—87, sedan sistn. är kyrkoh. i Ljusdal. Ord. f. S. Helsingl. miss.-fören. 88—13; i Gefle, läns landstings undervisn.-komm., led af styr. f. statens sjukh. i spetalska i Jerfö sed. 12. Insp. i Hudiksvalls allm. lärov. sedan 12, ord. i styr. f. Helsingl. lokal-fören. af folk-skolans vänner.

AUGUST WINDAHL. Stud.-ex. 75, fil. dr 87, adj. v. Göteborgs real-lärov. 94, rektor v. Östra realskolan der sedan 02.

GUSTAF FORSELJUS. Bildade 70 Stockholms transport- o. bogserings-a.-b. och var dess verkst. direktör till 05. Led. af Stockholms stadsfullmäktige 87—11, led. af drätselkammaren 03—10.

PER DAHLGREN. Har sedan 80 bedrivit en omfattande byggmästare-, kontroll- o. arkitektverksamhet, hufvudsakl. m. byggnader för armén. Mångårig led. af stadsfullmäktige i Malmö; ord. i styr. f. Malmö byggmästarefören.

KARL ANDERSON. Innehafvare af den bekanta stora juvelerärefirman K Anderson i Stockholm sedan 93; hofjuvelerare 98. Vice ordi i styr. f. Stockholms juvelerare- o. guldsmedsförening.

(Forts. fr sid. 391.)

att förordna om nya val. Därmed är i hvarje fall uppskof vunnit. Huru valen komma att utfalla, är omöjligt att förutsäga, då dels valfriheten i Grekland under nuvarande förhållanden torde vara rätt illusorisk, dels de utrikespolitiska händelserna lätt kunna frambringa stämmingsomslag hos det lätt-rörda grekiska folket, hvars entevänlighet annars för närvarande torde vara otvivelaktig.

Till den grekiske kungens hållning lär väl också ha bidragit ovissheten om Bulgariens afsikter. Att detta land på grund af sedan andra Balkankriget fortlefvande hat mot Serbien hyser sympatier för Österrike och centralmakterna, är icke obekant. Uppgiften för ententemakterna blir väl närmast att söka förmå afleda såväl Bulgariens som Greklars expansionslusta i gemensam antiturkisk riktning. Om detta också lyckas, är en annan sak.

Äfven för Italiens indragande i kriget eller åtminstone dess fortsatta neutralitet äro helt visst alla de krigförande makterna i hög grad verksamma. Tydliga ha centralmakterna gjort erbjudanden af österrikiska eftergifter i fråga om Albanien och möjligen äfven af österrikiska landafträdelser, ägnade att tillfredsställa de starka folkstämmingarna till förmån för Italia irredentas — "det ännu icke befriade Italiens" — d. v. s. de romerska delarnes af Österrike införlifvande med moderlandet. Å andra sidan kan väl också hända, att ententemakterna vinka med utsikten till landförvärf för Italien icke blott i fråga om österrikiska landafträdelser vid det blifvande fredsslutet utan äfven med andelar i bytet vid delningen af de turkiska medelhälsänderna. Förvärfvet af Tunis — det gamla Kärthago — måste te sig som en oerhörd lockelse för det nya Rom.

EMIL WESTÖÖ. U-löjtn. v. Gottl. nat. bevär. 67, kapt v. Gottl. inf.-reg. 87 i res. 98, major i armén 09. Rullför.-omr.-befälh. 02—14. Kontrollant för kronans nybyggn. o. förrädsuppl. a Färoönd. Intressead f. friv. skytterförelsen.

ALFRED EWALD. Ing efter afslutade skolstudier v. stat jernv. som elev 71, stat. insp. i Hör 96, i Arlöf 1900, i Malmö 02, öfverinsp. i Malmö sedan 08. Komm.-fullm. i Eslöf 89—96.

JOSEF THULIN. U-löjtn v. S. Skån. inf.-reg 94, kapt. 08. Genomg. Gymn centr.-inst 96—99, gymn.-lär vid Lunds katedralsk. 01. Grundade 07 sitt välkända inst. i utbild. af kvinnl. gymn. o. gymn.-lärafrinnor; institutet, under namn af Sydsvenska Gymn.-inst. tillerkändes 09 samma examensrätt s. Gymn. centr.-inst. Sedan 13 utg. af Sv. Gymn.-tidning. Har vid sidan om sin hufvudsakl. verksamhet enat sig å den friv. gymn.-idrotts- o. skytterförelsen. Led. af öfverstyr. i sv. gymnastik- o. idrottsfören Riksförbund, Sv. militära idrottsförb., Sv. gymn.-förb., Sv. olymp. komm. f. gymn.

EMANUEL MÖLLER. Stud.-ex. 75, hoifr.-ex. 78, v. hfd 81, kronofogde i Rönnebergs, Onsjö o. Harjagers hds fögd. 89. Först. f. Malmöh. läns centripolis sedan 01; v. ord. bl. komm.-fullmäktige i Eslöf 1900, ord. bl. fullmäktige 03.

AXEL JOHANSON. Stud.-ex. 84, hoifr.-ex. 88, v. hfd. 92, aud. v. Smål. husarreg. 96—01, häradshöfd i Vartofta o. Frökinds doms. sedan 04

LENNART LENNARTSON. Stud.-ex. 84, stud. v. Tekn. högsk. o. Ultuna landtbr.-inst., öfvertog 89 efter fadern egend. Rotnäs. V. ord. i komm.-stämma o. nmd, i kyrko- o. skolråd. Led. af hushålln.-sällsk. förvaltn. utsk., styr.-led. i länets brandstodsbol. o. hypoteksfören. Ord. i V. Verm. hushållsgille. Domänintendent sedan 07. Led. af landstinget. Led. af styr. i folkhögsk. i Molkom.

ANDERS WAHLGREN. F. 61. Stud.-ex. 78, fil. kand. 82. Utex. från K. Skogsinstitutet 83. Vik.-lektor derst. periodvis 85. Först. lärare i Kalleberga Skogsskola 94. Jägmästare i Norra Roslags revir 01. Direktör f. K. Skogsinstitutet 06, i dagarne utn. t. förste innehafvare af professorsemetet v. den nya Skogshögskolan. Led. af kommittén för skogsundervisn. ordnande 06—08, samt i kommittén i rev. af gällande jaktlagstiftning 09. Prisdomare v. Jaktutställn. i Stockholm 02 o. vid Skogsutställning i Norrköping 07. Redaktör af Svenska Jägareförbundets Tidskrift 94—05. Inneh. af förbundets medalf. Djur- o. naturmålare.

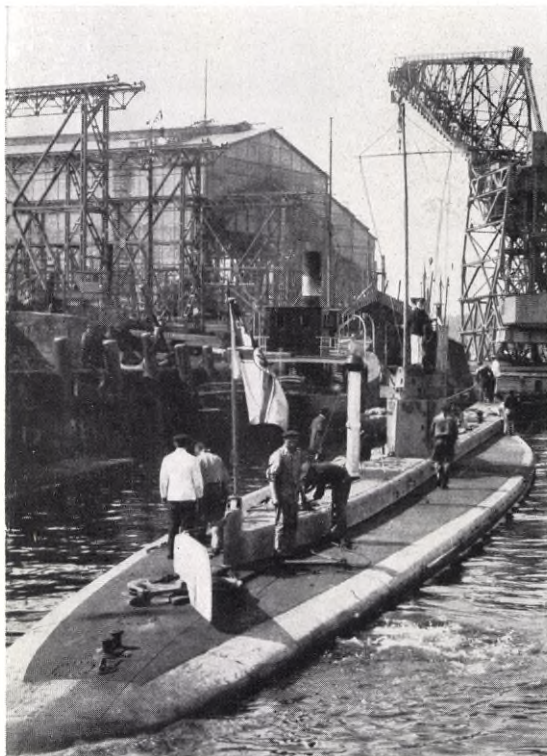
AXEL BOKELUND †. Stud.-ex. 69, med. lic. 81, prakt. läkare i Åby; distr.-läk. i Bästads distr. 83, prov.-läk. i Jörlanda 86—94, i Hesselholms distr. 94—09. Betydande donator t. den stud. ungdomen o. vetenskapl. forskningen v. Lunds univ.

ALFRED LEJDSTRÖM †. Stud.-ex. 59, landtmät. ex. 62, v. komm.-landtmät. 72, förste landtmät. i Kopparb. län 01—08.

För både Balkanländerna och Italien måste å andra sidan möjligheten af Rysslands förvandling till medelhäsmakt genom dess öfvertagande af Konstantinopel och herraväldet öfver Dardanellerpassagen motses med blandade känslor.

Påfallande är för öfrigt, att ententemakterna under den gångna veckan haft endast obetydligt att meddela från aktionen vid Dardanellerna. Hvad som försports däriifrån, har kommit via Berlin och dessa underrättelser måste alltid förutsättas vara i någon mån färglagda till Turkiets favör. Af dem i förening med den fransk-engelska tystnaden kan väl dock dragas den slutsatsen, att de förenade flottorna stött på större motstånd, än att det i en handväning kunnat öfvervinnas. Särskildt lär minspärningen ha medfört vanskligheter. Att landstignings-trupper, särskildt afrikanska, af betydande styrka hallas i beredskap, synas ej heller kunna dragas i tvifvelsmål. Svårigheten är bara att kunna få dem i land. — I Svarta hafvet har en rysk eskader varit verksam, hvilket tyder på, att den lilla turkiska flottan är om icke ur spelet, så dock bunden vid Konstantinopels försvär.

I fråga om kriget till lands tycks segerlyckan på tysk-ryska krigsskådeplatsen nu än en gång ha vänt sig. Redan den 10 mars ansåg ryska högkvarteret sig böra meddela, att fienden från Chorsele mot Prasnyj och längs floden Orchiz angrepp "med betydande kontingenter, som åstadkommits genom grupperingar på bekostnad af trupperna i trakten af Grodno samt genom afdelningar, som nyligen sändts från det inre af Tyskland." Så plägar det heta, när det gäller att förbereda på en rysk motgång. Samma dag meddelade tyska hög-

"U. 8." Den berömda, oförvagna tyska undervattensbåten i dagarna sänkt i Nordsjön af engelsmän. Fotograferad på det Krupp'ska varfvet.

kvarteret, att ett nytt försök från ryssarnes sida att bryta sig igenom åt Augustow misslyckats, att striden nordväst om Ostrolenka fortfarande samt att de nordväst och väster om Prasnyj förda striderna fortfarande togo ett för tyskarne gynnsamt förlopp. Bekräftelse härpå gaf ett den 12 mars från Berlin utsändt meddelande, att ryssarne blifvit slagna i norra delen af Augustowo-skogen. "De drogo sig tillbaka genom en hastig tillbakamarsch i riktning mot Grodno, hvilket betyder ett fullständigt nederlag." Här hade tagits 4000 fångar. Segerrika strider med detaljuppgifter rapporterades jämväl från trakterna nordväst om Ostrolenka samt norr och nordväst om Prasnyj. Här stod de tyska trupperna "efter ett öfvergående tillbakavikande," åter 4 kilometer norr om denna stad.

På de *rysk-österrikiska* krigsskådeplatserna ha knappast några större förändringar ägt rum.

Från den *västra* krigsskådeplatsen har den 11 mars ingått en *fransk* översiktsrapport, som erbjuder intresse. Operationerna i Champagne hvilka nu pågått flera veckor, ha, heter det, nu *näst* (*kurs.* af oss) nått sitt mål. Fransmännen hade gjort ständiga framsteg och eröfrat ett område af 2 km. längd och öfver 7 km. bredd. Tyskarnes förluster voro mycket stora. Deras stridskrafter hade växlat mellan 4 och 5½ armékårer. 10,000 stupade tyskar hade anträffats och 2,000 fångar gjorts. Tyskarne hade näst till Champagne, delvis norrifrån, öfverföra förstärkningar på ungefär en armékår och därigenom gjort det lättare för engelsmännen att här vinna seger den 10 mars. Rörande denna har meddelats, att fjärde indiska armékåren nämnda dag företog en framrykning på 3,600 meters front, hvarvid 2,500 meter löpgrävar framför Neuvechappelle äfvensom denna ort eröfrades. Den ryckte därefter fram i riktning mot Aubers intill

EN HAGENBECKS ELEFANT SOM TRANSPORTSMEDEL. Den världsberömda firman har skärskär i t. par af sina elefanter till tvska armén och vid fronten vid Soissons ha de inträdd i aktiv tjänst.

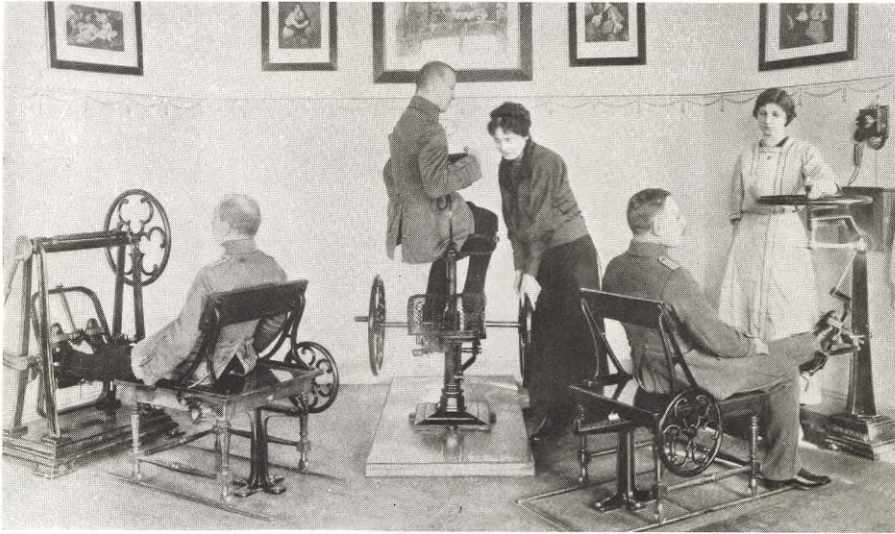
Rietre-Moulin och i sydostlig riktning intill norra gränsen af Briez-skogen, d. v. s. inalles omkring 2 km.

Från tysk sida ha dessa franska och engelska framgångar knappast kunnat bli föremål för ett allvarligt bestridande. En annan sak är att tyskarne nog ha rätt i, att den franska framstötten så till vida misslyckats, som den tämligen säkert gått ut på en eröfring af Vouziers, från hvilken man fått afstå.

Återstår slutligen blockadkriget. Under tredje veckan ha tyskarne lyckats sänka 5 fartyg. Å andra sidan har ytterligare åtminstone en tysk undervattensbåtsförlust varit att anteckna, nämligen af "U 12", en af Tysklands största och modärnaste. De engelska handelsångarne "Alster" och "Overdale" förklara sig dessutom ha rammat hvar sin undervattensbåt, hvarom närmare underrättelser afvaktas, när ångarne framkommit till sina destinationsorter i Amerika.

I Förenta staterna har som att vänta var en stark misstämning yppat sig mot England på grund af dess i utsikt ställda repressalieåtgärder med anledning af det tyska blockadkriget. Man är ej utan skäl bekymrad för sin bomullsexport. Englands utsträckning af begreppet "absolut kontriband" har också inskränkts att gälla oarbetad ull, men omfattar fortfarande icke bomull.

Folkstämningen i Förenta staterna har för öfrigt fått att sysselsätta sig med den tyska hjälpkryssaren "Eitel Friedrich", hvilken sänkt det amerikanska fartyget "William Frye" på väg från Seattle till England med last af hvete, men icke desto mindre vägat sig in i amerikansk hamn. Beträffande följderna häraf är väl bäst att som president Wilson afvakta resultatet af den grundliga undersökning af affären, som anbefallts. Hjälpkryssaren vill nämligen göra gällande, att det sänkta fartyget sökt smugla kontriband.

alls inte Er för det. Jag innesluter 10 öre i frim som jag hoppas räcker, fast såsom jag tidigare haft nöjet påpeka Hv 8 D. med en oförsämdhet, som endast öfverträffas af dess präktighet, jaktiskt bötfäller sina prenumeranter här i Amerika 1 krona pr. år, hvarför man kan vänta hvad som hälst från Er. (Det andra frimärket är afsedt för porto). Det är min innerliga önskan att V. J. måtte bli diskulligt bättre, så att man kunde lefva Er uslu tidning förutan, hvilket naturligtvis under rådande förhållanden är hårdt när omöjligt. Men Nemesis lefver.

Högaktningfullt
O. A. L...r.

SVENSKA SJUKGYMNASTIKAPPARATER (ZANDERS) INOM DEN TYSKA MILITÄRA SJUKVÅRDEN. H. 8 D har vid olika tillfällen, senast i närmast föregående nr, visat hur den svenska friskgymnastiken kommer till heders i utlandet vid militär utbildning. Våra tyd bilder här visa en motsvarighet för den svenska sjukgymnastiken medels de världsberömda Zanderska apparaterna.

Från när och fjärran

inkomma dagligen till redaktionen uttryck af sympati för H. 8. D. Uttrycken variera i allra högsta grad, de komma från de mest skilda håll, politiskt, socialt och geografiskt, men alla öfverensstämma i förtroelse och erkänsla. Som exempel på hvilken form dessa uttryck kunna taga sig, återgifva vi följande originella skrifvelse från en af de mest kända publicisterna inom den allra främsta svensk-amerikanska pressen:

Chicago den 16 febr 1915.

Exp. af Hvar 8 Dag,
Göteborg Sweden.

På något outransakligt sätt har n:o 10 af innev. årg. gått förloradt, men jag skyller

Efter fotografier.

Årskild: Bengt Stenroos

HRR FOTOGRAFER uppmanas

att vid insändande af bilder till HVAR 8 DAG icke uraktlåta utsända af tydligt firmannamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografien.

INNEHÅLL: Vice talmannen i A. K. Daniel Persson i Tällberg (biografi och helsidesporträt). — Drottning Victorias namnsdag högtidlighålles. — Vinterveckan i Åre — Hotellbranden i Charlottenberg. — Världskriget — Bilder till den svenska och utländska dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri — "Hjärtat och blodet". Ber. af John Heilman

DEN FÖRSTA TYSKA SKOLAN I BRÜSSEL med tyska officerare som lärare. Tyske generalguvernören öfver Belgien har infört obligatorisk skolgång för alla belgiska barn.

Eftertryck af text eller illustrationer i IIVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.